

Ο ιερός Χρυσόστομος μάς κηρύττει για το Προσφυγικό (Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος)

/ [Πεμπτούσία](#)

Λένε ότι αυτοί (οι πρόσφυγες) είναι φυγάδες, ξένοι και ελεεινοί. Ότι άφησαν τις πατρίδες τους για να μαζευτούν στην πόλη μας. Πες μου λοιπόν, γι' αυτό αγανακτείς και μαδάς το στεφάνι της πόλης [δηλ. καταστρέφεις τη δόξα της], επειδή όλοι τη θεωρούν δικό τους λιμάνι και την προτιμούν από τη δική τους γη; Γι' αυτό ακριβώς όμως, θα έπρεπε να αγάλλεσαι και να χαίρεσαι, γιατί όπως για ένα καλό προϊόν όλοι σπεύδουν να το αγοράσουν απ' τα χέρια σας, έτσι και όλα τα έθνη βλέπουν την πόλη μας σαν δική τους μητέρα. Ας μην καταστρέφετε λοιπόν την τιμή που της κάνουν και μην πετσοκόβετε αυτόν τον έπαινο που της προσφέρουν από τα παλιά τα χρόνια.

Και όπως κάποτε είχε πέσει μεγάλη πείνα, οι κάτοικοι αυτής της πόλης έστειλαν πολλά χρήματα στους κατοίκους των Ιεροσολύμων μέσω του Βαρνάβα και του Παύλου, από τους οποίους ξεκινήσαμε την ομιλία μας [σ.σ. έγινε προηγουμένως λόγος]. Από ποιον εμείς θα είμαστε άξιοι συγγνώμης, και τι είδους απολογία θα

δώσουμε, όταν οι πρόγονοί μας έτρεφαν με τα χρήματά τους αυτούς που ζούσαν μακριά και έτρεχαν να τους βοηθήσουν - ενώ εμείς θέλουμε να απελάσουμε αυτούς που έρχονται από μακριά, και απαιτούμε ευθύνες με ακρίβεια; **Και μάλιστα ενώ γνωρίζουμε ότι εμείς είμαστε οι υπεύθυνοι μυριάδων κακών...**

. Ας σκεφτούμε δε, ότι αν ο Θεός θελήσει να μας εξετάσει, όπως ακριβώς κάνουμε εμείς με τους φτωχούς, δεν θα τύχουμε καμία συγγνώμη και κανένα έλεος. Γιατί ειπώθηκε: «Όπως εσείς κρίνετε, έτσι και οι ίδιοι θα κριθείτε». Γίνε λοιπόν κι εσύ φιλόανθρωπος και ήμερος στο συνάνθρωπο, συγχώρεσε αυτόν που σφάλει και δείξε έλεος, αν θέλεις να κριθείς ευνοϊκά. Γιατί όμως μπλέκεις τα πράγματα; Γιατί είσαι περίεργος; Μήπως ο Θεός πρόσταξε να ψάχνουμε τις ζωές των άλλων, να απαιτούμε ευθύνες και να πολυπραγμονούμε, ώστε να δυσκολεύονται οι άνθρωποι;

[Δραπέται τινες εισι, φησι, και ξένοι, και μαστιγίαι, και τας αυτών αφέντες πατρίδας, εις την ημετέραν πόλιν συρρέουσι. Δια τούτο ουν αγανακτείς, ειπέ μοι, και τον στέφανον της πόλεως διατίλλεις, ότι κοινόν λιμένα πάντες αυτήν είναι νομίζουσι, και της ενεγκούσης την αλλοτρίαν προτιθέασι; Διά τούτο μεν ούν αγάλλεσθαι έδει και χαίρειν, ότι καθάπερ εις κοινόν εμπορίαν τας υμετέρας χείρας τρέχουσιν άπαντες, και μητέρα κοινήν είναι ταύτην την πόλιν νομίζουσι. Μη δη διαφθείρητε το εγκώμιον, μηδέ ακρωτηριάσητε τον έπαινον πάτριον όντα αυτή και αρχαίον.

Και γαρ ποτε λιμού μέλλοντος εις την γην εμβάλλειν άπασαν, οι την πόλιν ταύτην οικούντες τοις εν Ιεροσολύμοις καθημένοις, αυτοίς δε τούτοις, περί ων ημίν ούτος ο λόγος άπας κεκίνηται, διά χειρός Βαρνάβα και Σαύλου χρήματα έπεμψαν ουκ ολίγα. Τίνος ούν εν είημεν ημείς συγγνώμης άξιοι, ποίας δε απολογίας, όταν οι μεν πρόγονοι οι ημέτεροι και τους πόρρωθεν καθημένους φαίνωνται διά των οικείων τρέφοντες χρημάτων, και αυτοί προς εκείνους τρέχοντες· ημείς δε και τους αλλαχόθεν προς ημάς καταφεύγοντας απελαύνωμεν, και απαιτώμεν ευθύνας ακριβείς, και ταύτα ειδότες, ότι μυρίων υπεύθυνοί εσμεν κακών; Καν ο Θεός ούτως ακριβώς τα καθ' ημάς εξέταση, ώσπερ ημείς τα των πενήτων, ουδεμιάς τευξόμεθα συγγνώμης, ουδέ ελέου τινός· «Εν ω γαρ κρίματι κρίνετε, φησί, και υμείς κριθήσεσθε». Γενού τοίνυν φιλόανθρωπος και ήμερος τω συνδούλω, και πολλά άφες των ημαρτημένω, και ελέησον, ίνα και αυτός τοιαύτης τύχης της ψήφου. Τι πράγματα σαυτώ πλέκεις· τι περιεργάζη; Άρα ει προσέταξεν ο Θεός βίους ερευνάν, και ευθύνας απαιτείν, και πολυπραγμονείν τρόπους, ουκ αν εδυσχέραινον πολλοί;]

(Περί Ελεημοσύνης. Εκφωνηθείς εν τω παριέναι αυτόν χειμώνος ώρα, και ιδείν τους πένητας και πτωχούς ανεπιμελήτους ερριμμένους κατά την αγοράν, PG 51, 269-70)

